

blive naaet ved dette Lovforslags Vedtagelse, betragter jeg som et overordentlig stort Fremskridt. Ikke fordi jeg personlig nærer nogen Mistillid til Retfærdigheden af de Afgørelser, som træffes af Administrationen, men netop, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) sagde, fordi Folk have følt sig retløse. De have i Grunden ikke kunnet forstaa, at Forholdet var det, at den, til hvem de i første Instans klagede, i Virkeligheden ogsaa var den, der i sidste Instans kom til at afgøre Sagen, idet parlamentariske Finansministre jo saa godt som altid maatte rette sig efter den Resolution, som allerede paa et tidligere Stadium var afgivet af General-tolddirektøren. Det er dette Forslags Betydning, at det giver Klagerne et Sted, hvor de kunne gaa hen, og hvor de vide, at Sagen bliver undersøgt — jeg vil ikke sige paa anden Maade, men af andre og saaledes, at Finansministeren, naar han skal afgive sin Resolution, har to Parter at holde sig til fremfor tidligere kun een.

Det er ogsaa af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) sagt, at viser dette Forsøg sig ikke heldigt, kan man arbejde for noget andet, og det er jo klart, det har man Lov til at forbeholde sig. Men jeg vil dog haabe, at man fra alle Sider vil modtage dette Forslag godt, og jeg er ogsaa overbevist om, at man i det hele og store vil blive tilfreds med dette, der sikkert er det meste, som i Øjeblikket har kunnet naas. Jeg tager ikke i Betænkning at takke den højtærede Finansminister, fordi Lovforslaget er forelagt nu, saaledes som Toldraadet har vedtaget det, og jeg haaber, at det maa gaa igennem uden Udvalg, saaledes at Loven kan træde i Kraft til 1. April og de nødvendige Forberedelser snart kunne blive truffene.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker alle de tre ærede Talere, som have haft Ordet, for den uforbeholdne Tilslutning, de have givet Forslaget. Jeg siger uforbeholdne, thi selv de to ærede Medlemmer, der talte ud fra et principielt andet Standpunkt end det, der er udtrykt i Forslaget, vare dog enige om at anbefale Forslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse. Jeg tror i Virkeligheden ogsaa, at der i Praksis vil være vundet overordentlig meget ved dette Forslag, og det er jo dog det væsentlige, hvorledes det i Praksis vil virke. Jeg nærer det Haab og har den Tro, at det vil vise sig, at naar dette Forslag bliver til Lov, vil dets Virkninger blive saadanne, at Ønskerne om at opnaa en egentlig Told-

domstol, ville om ikke forsvinde saa dog træde meget stærkt i Baggrunden; thi jeg tror, at de interesserede, som i visse Tilfælde have ment sig brøstholdne, ville finde, at de i Virkeligheden i alt væsentligt naar det, de have ønsket, gennem de Afgørelser, der fremkomme i Henhold til dette Forslag.

Jeg skal ikke komme tilbage til de Grunde, jeg selv ved Forelæggelsen af Forslaget anførte for, at Regeringen ikke har ment at kunne gaa ind paa at opfylde det Ønske, der er fremkommet om en egentlig Tolddomstol. Men jeg vil paa den anden Side sige, at jeg meget vel forstaaer, at man fra Erhvervslivets Side har nærret et stærkt Ønske om at kunne faa disse for vort Næringsliv saa overordentlig vigtige Afgørelser til en fornyet Prøvelse. Det er jo Afgørelser, hvoraf i visse Tilfælde en Virksomheds hele Eksistens kan afhænge. Det er jo muligt ved en Fortolkning af Toldloven, ved Henførelse af en Del Varer til en vis Position at slaa en hel Industri ihjel. Det kan ikke nægtes, at der kan foreligge saadanne Tilfælde. Og paa den anden Side kan en fremmed Vares Indførelse og Forhandling her i Landet, hvori maaske et andet Firma er i højeste Grad interesseret, hindres ved en Afgørelse i modsat Retning. Det er da i høj Grad naturligt, at de næringsdrivende, hvis Interesser ere saa stærkt knyttede til en rigtig og forsvarlig Udførelse af Toldloven, ønske, at disse Afgørelser skulle foregaa i Offentlighedens fulde Lys. Det er efter min Mening en Hovedfordel der naas ved dette Forslag, at der ikke længere er Tale om Forhandlinger, Overvejelser, Afgørelser, hvis Resultat vel kommer til at foreligge offentligt, men hvis Premisser unddrage sig Offentligheden. Nej, saaledes som Forslaget foreligger her, vil enhver, der klager over en af Toldadministrationen truffen Afgørelse, være sikker paa at faa sin Sag nøje undersøgt, faa den belyst og faa alle de Momenter, der have tjent til dens Belysning, frem for Offentligheden. Det vil med andre Ord sige, at saavel Generaldirektoratet som Ministeren træffe deres Afgørelser i aller-egentligste Forstand under fuldt Ansvar for Offentligheden, saaledes at Offentligheden har alle Aktstykkerne paa Haanden til at kunne fælde en berettiget Dom over dem. At det er meget behageligt for Ministeren at faa en saadan Melleminstans, siger sig selv. Det er jo gentaget flere Gange, at Ministeren nu har en vanskelig Stilling, naar han skal træffe en Afgørelse, hvorved der er Tale om at omstøde en Afgørelse, der tidligere er truffet af den Embeds-